

1989 - 2009

20. ГОДИНА ДРУШТВА ФИЗИКОХЕМИЧАРА СРБИЈЕ Слободан Анић

(18 април 2010, Свечана сала Ректората УБ)

Поштоване колеге, званице и домаћини

Данас смо се састали у овом прелепом и дубоко поштованом здању Универзитета у Београду у коме су нам драге и уважене колеге, натоварене бременом наших потреба, захтева, жеља и мука за опстанак, развој ка светлој будућности, истурени у транзијетни историјски простор и време, широм отвориле врата. Зато им, као и увек до сада, хвала.

Друштво физикохемичара Србије настало је на тековинама наших пионира и неимара Физичке хемије, пре свих, професора Милоја Стоиљковића и академика Павла Савића који су утемељили физичку хемију на нашим просторима и учинили да постане моћна, модерна и незаобилазна природна наука.

*Професор Милоје Стоиљковић
(1873-1962)*

*Академик Павле Савић
Председник САНУ, 1971-1981; први Почасни председник ДФХС, 1990
(1909-1994)*

Али потсетимо се да наш “небески” народ ипак није измислио физичку хемију и да је она као наука дефинисана у Империјалној царској Русији. Наиме, давне 1741. године руски научник Ломоносов је одредио појам, садржај и атрибуте прве интердисциплинарне природне науке, а десетак година потом (1752) и написао први уџбеник физичке хемије (*Увод у праву физичку хемију*).

Михаил Васиљевич Ломоносов
(1711-1765)

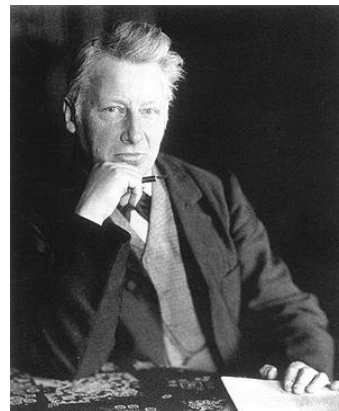
Требало је да прође читав једанипо век да се појави први часопис из Физичке хемије (*Zetschrift für phzysicalische chemie*, Leipzig, 1887) који су покренули већ тада великани физичке хемије Arrhenius, Ostwald и Van't Hoff.

Svante Arrhenius
(1859-1927)

Wilhelm Ostwald Jacobus
(1853-1932)

Van't Hoff
(1852-1911)

1903. године, у тешким друштвеним и економским приликама које су предходиле Балканским ратовима, професор Стоиљковић је увео прве предмете и курсеве физичке

хемије и тако, као вук самотњак, почео да утабава стазу коју ће 40 година касније академик Павле Савић радикално проширити у модеран бесконачно широк пут усмерен дубоко у будућност.

Професор Милоје Стојиљковић у лабораторији

Професор Савић је по свему био необичајан. Ето, родио се чак у Солуну и тиме нас ставио пред стару историјску дилему: да ли је Србија неприкосновено до Солуна? Шта ћемо сад, Солун је у ЕУ, ми то сметнули с ума, и ето велики белај.

Мајка Ана, отац Петар и Павле Савић (Солун, 1909)

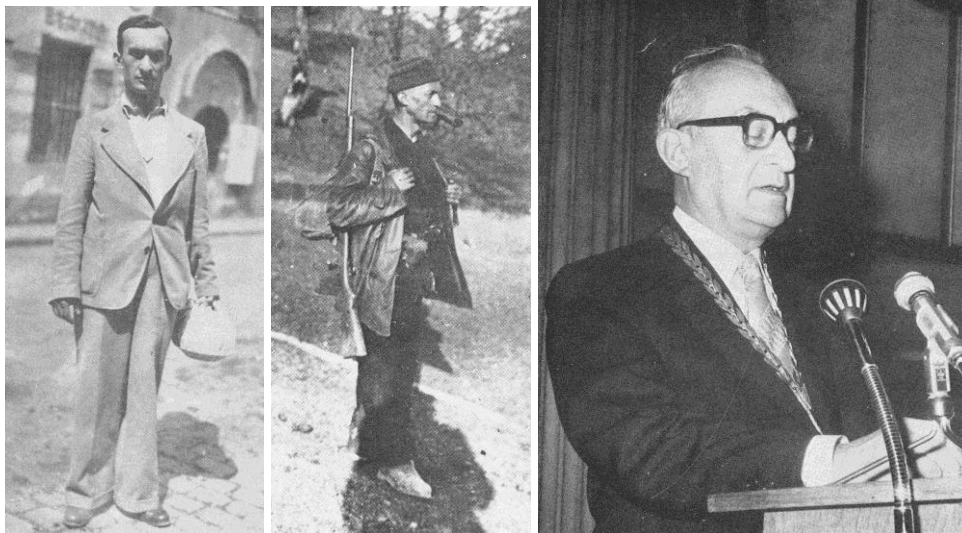
Професор Савић је неоспорно био јединствена личност. Он је у бити био маштар, визионар, стваралац и реализатор сопствених идеја и непоколебљиви борац у току њихове реализације. Пргав по нарави (слично професору Стојиљковићу) био је, како би ми рекли, човек од крви и меса, али много, много копаља изнад просечног, стожер и светионик.

Дозволите ми још пар речи о академику Савићу.

Оно што и данас посебно привлачи пажњу јесте његов боравак у Француској који ми физикохемичари увек са поносом спомињемо. 1935. године стиже у Париз као стипендиста француске владе, а по препоруци професора Драгољуба Јовановића који је раније био сарадник Марије Кири. Рад са Иреном Жолио-Кири и бриљантна научничка каријера бивају брутално прекинути 1939. Ево како то професор Савић описује.

“Једног јутра, пред само летње ферије, Ирена Жолио уђе у своју собу, где су нам били бројачи, седе за сто на једну столицу, док сам ја стојећи чекао шта ће рећи. Било је нешто у ваздуху из чега сам очекивао само непријатности. Као и увек оскудна у објашњењима, рече да рад у Институту престаје и да ће морати да промени занимање. То је значило крај мога боравка у Институту и тражење излаза на другој страни. Без сентименталности и уобичајених опроштајних жеља и излишних речи.

Рат хитлеровској Немачкој објавиле су и Француска и Енглеска 1. септембра. Ја сам се пријавио у француску војску, чврсто верујући да сам на правом путу, да ћу се борити против фашиста. Међутим, француски фашисти нису то хтели и будем протеран из Париза 25. децембра 1939. године, са роком од 12 часова да пређем француску границу. Ништа нисам смео да понесем сем оног што је било на мени кад сам ухапшен. Војска је преузела и полицијску улогу. Префектура је била у рукама фашистичких официра и није било другог излаза сем повратка преко Италије у Југославију. Тако се завршио мој боравак у Француској и рад са Иреном Жолио-Кири.“

*Павле Савић у Паризу (1937), на стражи у партизанима (1943)
и приступној беседи у Атинској академији (1947).*

По повратку у Југославију Павле Савић одлази у партизане и на свој начин доприноси борби против фашизма, који се најалост и данас у разноразним отвореним или прикривеним формама, на најразличитије перфидне начине, свакодневно испољава и афирмише посебно путем информативних медија свих врста.

У току Рата, 1944. године, стиже у Москву где се среће са Капицом, Ландауом и другим изванредним научницима са којима сарађује и постаје искрен пријатељ.

Лево: Пјотр Леонидович Капица и Павле Савић.

Десно: Лав Давидович Ландау, Абрам Исакович Алиханов, Александар Шаљников и Павле Савић (Москва, 1944)

(Опаска: Непознато је да ли је и пула из партизана стигла у Москву??)

Боравак у Совјетском Савезу биће изузетно важан и битан за развој фундаменталних и примењених природних наука у нас. Тако, две године након завршетка 2. светског рата (1947), академик Савић, осмишљава и стаје на чело стварања Студијске групе физичке хемије, једне од десет на Природноматематичком факултету Универзитета у Београду, која је била претеча данас матичног Факултета за физичку хемију Универзитета у Београду (1990). (опаска: Ми смо дубоко уверени да крајње десно крило, које ви управо можете да видите на екрану, у коме су Факултет за физичку хемију и Институт за општу и физичку хемију, као и наше колеге са хемије и физике, неће потонути и изазвати незамесливе несреће пре него се надлежни активирају на његовој санацији).

Зграда факултета фундаменталних природних наука Универзитета у Београду у којој се налазе Факултет за физичку хемију, Физички, Математички и Хемијски факултет, Центри ИХТМ, Институт за општу и физичку хемију и други

Годину дана касније (1948) академик Савић оснива и Институт нуклераних наука ВИНЧА (првобитни назив Институт за истраживања структуре материје, потом Институт за нуклеарне науке Борис Кидрич). чиме су створени услови за нови, веома важан и значајан период респективног развоја физичке хемије и природних наука код нас.

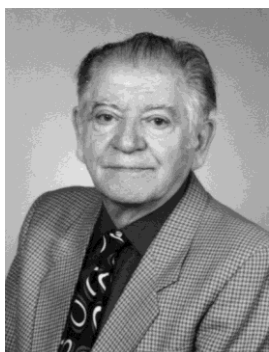

Некадашњи неприкосновени симбол ВИНЧЕ

Никита Сергејевич Хрушчов и Павле Савић (Винча, 1955);

Институт за нуклеарне науке ВИНЧА изнедрава корпус изванредних научника, академика Миленка Шушића (први Председник ДФХС, 1989; Почасни председник ДФХС), Слободана Рибникара (Почасни члан ДФХС, 1997; едитор књига радова прве четири конференције из физичке хемије (*Физичка хемија 92, 94, 96* и *Physical Chemistry 98*; едитор-реформатор *Гласника Српског хемијског Друштва*) и Момчила Ристића (Почасни члан ДФХС, 1999; оснивач међународног часописа *Science of Sintering*), професоре Слободанку Вељковић и Ивана Драганића (Почасни члан ДФХС, 1998) и многе друге, који као *цунами талас* физичком хемијом незауоставиво прожимају простор природних наука.

Академици Миленко Шушић (1925–2006) и Слободан Рибникар(1929–2008), професорка Слободанка Вељковић (1924–1989), професор Иван Драганић и академик Момчило Ристић

Паралелно, на Одсеку за физичку хемију Природно-математичког факултета делују, стасавају и развијају се наставници и истраживачи: Слободан Ристић, Владимир Вукановић, Драган Веселиновић, Вукица Радак (1926–2001), Надежда Петрановић, Анкица Јовановић (Подпреседник ДФХС, 1989-1995, Председник ДФХС, 1995-2005, Почасни председник ДФХС, 2007), Милорад Јеремић (Почасни члан ДФХС, 2007), Јелисавета Баранац и многи други, стварајући генерације и генерације *мислећих људи*, како их је назвао академик Александар Деспич (Председник САНУ, 1994–1998; Почасни члан ДФХС, 1996) на скупу физикохемичара организованом у Његошевој 12 у Београду поводом реформе високог школства, апелујући да се таква тековина, обележје физикохемичара, никако не сме изгубити потоњим реформама Факултета за физичку хемију.

*Професори Слободан Ристић (1912-1993)
и Вукосава Радак (1926-2001)*

*Академик Александар Деспић
(1927–2005)*

*Први Пленарни предавач на Првој конференцији из физичке хемије Друштва
физикохемичара Србије „Физичка хемија '92”*

Овом приликом мора се истаћи да Физичка хемија никако није везана само за матични Факултет за физичку хемију или Институт „Винча“. Она је снажно присутна и у другим школским и истраживачким институцијама, привреди као и у низу научно-истраживачких института. Да се потсетимо на неке од њих као што су Технолошко-металуршки, Фармацетски, Хемијски, Физички, Пољопривредни и други факултети Универзитета у Београду, Универзитети у Новом Саду, Нишу, Крагујевцу, Приштини, Новом Пазару, Институт за хемију, технологију и металургију, Институт за општу и физичку хемију, Институт за технологију нуклеарних и других минералних сировина, Институт за примену нуклеарне енергије Земун, Институт за кукуруз Земун Поље и други, САНУ, Полицијска академија, институције и лабораторије министарства унутрашњих послова, НИС, Београдски

водовод и канализација, Хидрометеоролошки завод Србије, ХИПОЛ(Оџаци), ПОЛИЕСТАР и многи други.

Технолошко-металушки факултет БУ

Фармацеутски факултет БУ

Пољопривредни факултет БУ

Универзитетски комплекс у Новом Саду

Универзитет у Нишу

Природно-математички факултет Универзитета у Крагујевцу

Државни универзитет у Новом Пазару

Управна зграда ИХТМ УБ

Институт за технологију нуклеарних и других минералних сировина

Институт за примену нуклеарне енергије Земун

Хидрометеоролошки завод Србије

Хипол Оџаци

Идеја о институционалном организовању у оквиру научно-стручног друштва тињала је међу физикохемичарима још од њиховог окупљања око *Клуба Менделјев* при Институту за физичку хемију давних 70-тих година прошлог века. Требало је да протекне још скоро двепо деценије да би се идеја и реализовала. Наиме, иако расејани диљем наше земље и света, али дубоко међусобно повезани, 27. децембра 1988. године (око 250 година од увођења појма Физичка хемија), у САНУ, на прослави (Јубилеју) поводом 85 година од увођења наставе физичке хемије на Универзитету у Београду и 80 година Физикохемијског завода Филозофског Факултета (основаног 1908), касније Студијска група физичке хемије (1947) а потом и Институт за физичку хемију (1971) на Природно-математичком факултету и на крају Факултета за физичку хемију (1990), договорено је да се оснује Друштво физикохемичара Србије.

Идеју о оснивању Друштва снажно су подржали академици Савић и Шушић. Такође, и многи физикохемичари упућују писма подршке Председнику одбора за прославу Јубилеја, Љиљани Колар-Анић, професору Факултета за физичку хемију (Почасни члан ДФХС, 2007). Не задуго, 27. априла 1989. формира се Иницијативни одбор за оснивање Друштва на челу са академиком Миленком Шушићем и члановима:

Проф. др Анкица Јовановић, ванредни професор Института за физичку хемију ПМФ-а, Београд

Милија Јовановић, професор VIII београдске гимназије

Милан Станковић, РО Нафтагас, Панчево

Др Бранислава Радак, научни саветник, Институт „Борис Кидрич“

Проф. др Павле Премовић, Филозофски Факултет, Ниш

Стефан Понгрец, Институт „Борис Кидрич“, Винча

Драган Милошевић, РХМЗ СР Србије, Београд

Др Ана Терлецки-Баричевић, Институт за катализу и хемијско инжењерство, ИХТМ, Београд

Др Слободан Анић, в. научни сарадник, Институт безбедности ССУП-а, Београд

Даница Станковић, професор средње школе, Гроцка

Др Александар Алексић, доцент, Фармацеутски Факултет, Београд

Др Чедомир Раденовић, р. професор, Институт за кукуруз, Земун Поље

Др Мирослав Копечни, директор Института „Борис Кидрич“, Винча

Др Драгану Вучковић, п.директора Института „Борис Кидрич“, Винча

Божидар Перовић, РО „Ђуро Салај“, Ниш

Мр Драган Вујасиновић, Војнотехички институт, Београд

Др Зоран Лаушевић, научни сарадник, Институт „Борис Кидрич“, Винча

Милан Куњадић, ГСУП, Београд

Стварна листа Иницијативног одбора је непотпуна, али је официјална и формирана је по принципу “ма нема везе, за регистрацију Друштва нам је довољно десетак имена”. Ма, море “има везе”, како наглашавају у познатој реклами која се већ дуже времена врти на телевизијским екранима и то тек данас, после толико времена, видимо.

Коначно, 9. јуна 1989. године, у Свечаној сали САНУ, одржана је Оснивачка скупштина Друштва физикохемичара Србије које је уписано у Регистар друштвених

организација 16. августа исте године. Касније, 2005. године оснива се Подружница Вршац, а 2006. Подружница Велика Плана.

Здање САНУ

Вршац

Велика Плана

Данас можемо да констатујемо да је Друштво физикохемичара Србије настало у веома болном времену радикалних промена једне велике заједнице балканских народа, а потом наставило да делује у ништа бољим временима. Но, упркос томе, његови чланови су нашли снаге и начине да Друштво физикохемичара Србије постане референтно, како унутар граница наше земље, тако у светским размерама, пре свега, захваљујући конференцијама

из фундаменталне и примењене физичке хемије, које се од 1992. године непрекидно одржавају крајем септембра сваке друге године.

Зграда некадашњег Института безбедности у којој је 1992 године одржана 1. конференција из фундаменталне и примењене физичке хемије **Физичка хемија 92**.

Прве две конференције биле су националне, трећа са међународним учешћем, а потом све наредне међународне. Вредност конференција најбоље се може илустровати њиховим цитирањима у периодици *Chemical Abstracts (CAS)* почев од четврте конференције (1998), као и објављивањем оригиналних научних радова инспирисаних радовима конференција из 2006. и 2008. године у посебним свескама руског журнала физичке хемије (*Russian Journal of Physical Chemistry A*, свеска 9, вол. 81, 2007 и свеска 9, вол. 83, 2009). Поред тога, много других радова проистеклих из саопштења на Конференцијама објављено је у другим међународним часописима. Доступност радовима Конференција остварује се и преко сајта Друштва (www.socphyschemserb.org). Поред тога, ДФХС је организовало и друге тематске научне скупове: *Самоорганизација неравнотежних процеса 95*, 8–9. април, 1995, Ечка; *Selforganization in Nonequilibrium Systems*, International Conference of Nonlinear Sciences, September 24–25, 2004, SPCS, Belgrade, 2004, (индексирана у CAS); *Specific Methods for Food Safety and Quality*, September 26–29, 2008, Belgrade.

Погледајмо сада део **Сликовнице** (уз малу допуну) коју је професорка Анкица Антић-Јовановић дала у монографији из 2005. године: 15 година Друштва физикохемичара Србије.

Савезни министар за науку, развој и животну средину, Јагош Зеленовић, отвара 4. међународну конференцију „**Physical Chemistry '98**”.

Седе: М. Шушић (председник Организационог одбора конференције), А. Антић-Јовановић (председник Друштва) и С. Рибникар (председник Научног одбора конференције)

Са свечаног отварања конференције „**Physical Chemistry '98**”.

У првом реду с десна на лево: М. Копечни (директор Института за нуклеарне науке – Винча), Ј. Зеленовић (савезни министар за науку, развој и животну средину), А. Деспић (председник САНУ), Д. Марковић (декан Факултета за физичку хемију), И. Радовић (декан Биолошког факултета)

*Председник САНУ, академик Александар Деспић, поздравља учеснике конференције „**Physical Chemistry '98**” на свечаном отварању. У позадини академик С. Рибникар*

*Учесници конференције "**Physical Chemistry '98**" на свечаном отварању. У првом реду с десна на лево: U. Ott, М. Павићевић, Т. Ненадовић, Y. Qure; у другом реду: С. Јовановић, М. Поповић.*

Са свечаног отварања 5. међународну конференцију „**Physical Chemistry 2000**” у свечаној сали САНУ.

У првом реду с десна на лево: др М. Ивановић (заменик Савезног секретара за науку, развој и животну средину), академик М. Гашић, академик Д. Виторовић, академик Н. Хајдин (потпредседник САНУ), академик А. Деспић, др Н. Ђорђевић и др А. Чумаков. У другом реду с десна на лево: проф. N. Kataros и проф. В. Петрушевски

Са свечаног отварања 7. међународне конференциј „**Physical Chemistry 2004**” у свечаној сали САНУ.

Први с лева Т. Сабо (помоћник министра за науку и животну средину); до њега је академик П. Путанов.

*Помоћник министра за науку и животну средину, др Тибор Сабо, свечано отвара конференцију конференциј „**Physical Chemistry 2004**”*

*Професор Guy Schmitz поздравља учеснике конференције „**Physical Chemistry 2004**” на свечаном отварању.*

Michael B. Hall и Слободан Маџура пленарни предавачи на „Physical Chemistry 2004”

„Physical Chemistry 2004

Пред почетак отварања постер секције.

*С лева на десно: М. Перић, С. Зарић, V. Elokhin, К. Врлијаков, М. Ненадовић, Т. Ненадовић и Н. Лазић
Спектроскопичари на постер секцији.*

С лева на десно: М. Маринковић, Ј. Савовић, М. Тртица, М. Павловић, Д. Стојић и Д. Пешић

Постер секције на Конференцији

*Коктел у САНУ
J. Kallitsis i P. A. Siskos u H. Ostrovski sa suprugom, B. Elokhin i S. Kuchanov sa suprugom*

*У паузи конференције:
B. Elokhin, A. Спасић и H. Ostrovski*

Љ. Колар Анић и G. Schmitz на постер секцији

Учесници из Чешке, Велике Британије и Мађарске конференције „Selforganization in nonequilibrium systems”(2004) на излети бродом по Динави и Сави

**Колаж слика забележених током једне од конференција
PHYSICAL CHEMISTRY**

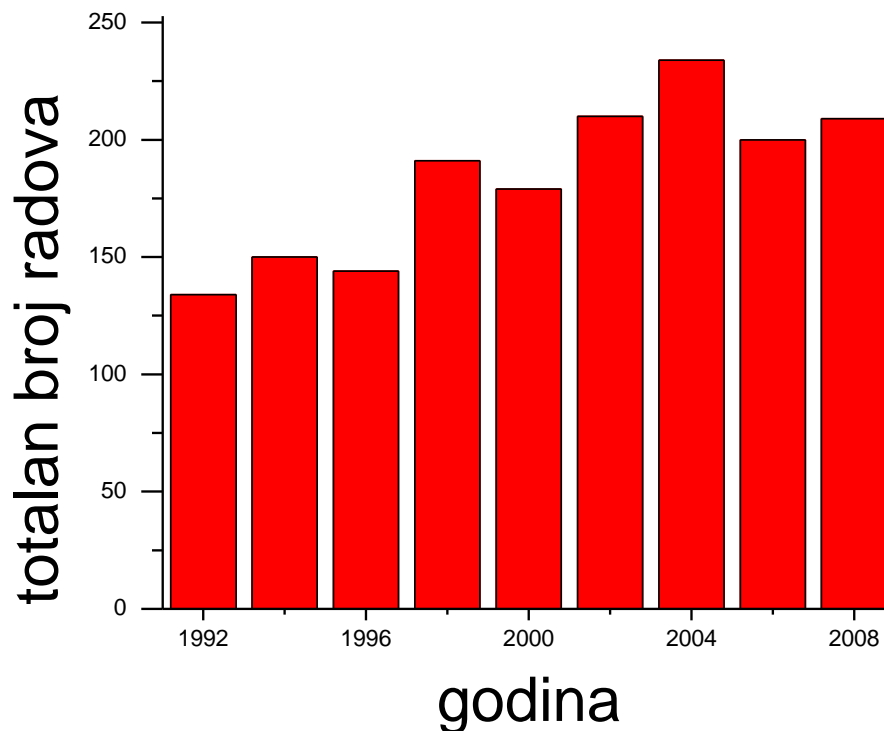

И овај колаж слика може да побуди мноштво сећања, на пример на неке моменте током Конференције.

У вези Конференција, дозволите још пар речи.

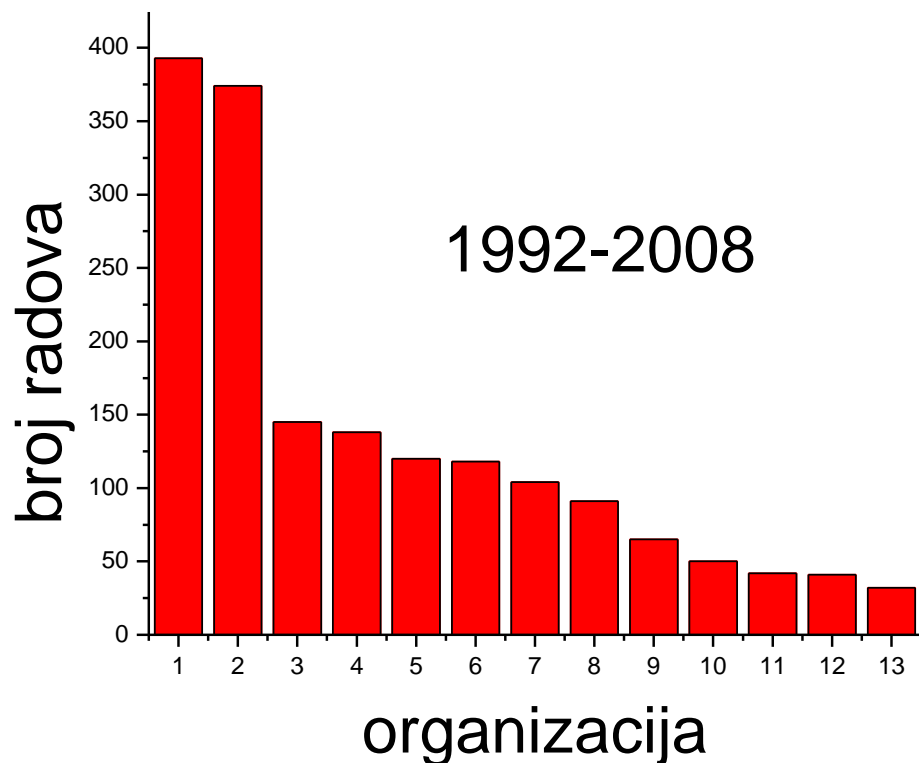
Број радова, један од индикатора развоја обима конференција, током свих 20 година од њиховог почетка, показује тренд раста. Тако ми са нивоа од око 130 радова 1992. године стижемо на ниво од око 210 радова. Имајући на уму друштвене и економске околности током протеклог периода, ми смо добро прошли.

*Укупан број радова на конференцијама по годинама. На свих девет конференција укупан број радова је преко **1500**.*

Интересантно је погледади одакле су ти радови, односно колики је допринос наших ресурса понаособ.

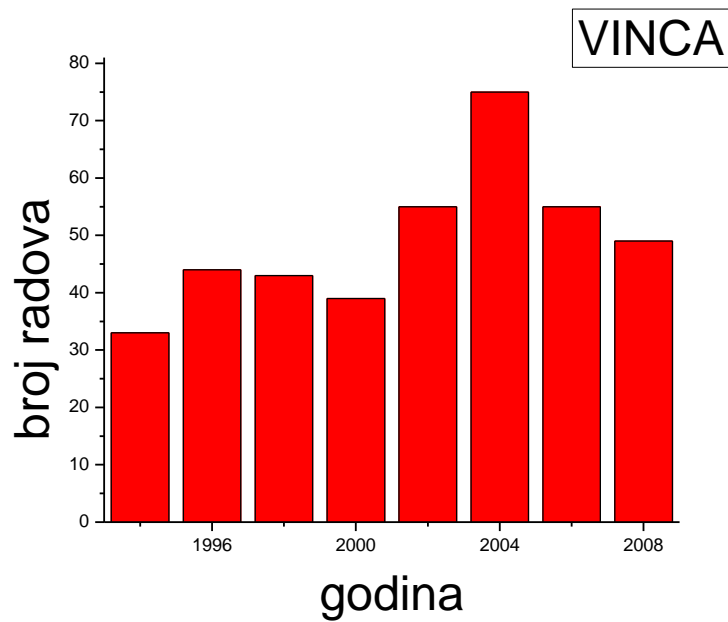
Према саопштеним радовима чини се да две организације данас чине окосницу развоја физичке хемије код нас, Факултет за физичку хемију и Институт ВИНЧА.

*Број радова на конференцијама наших организација у периоду од 1992 до 2008.
Слика би се променила када би се правила статистика по другом принципу (број радова у односу на број истраживача, итд.).*

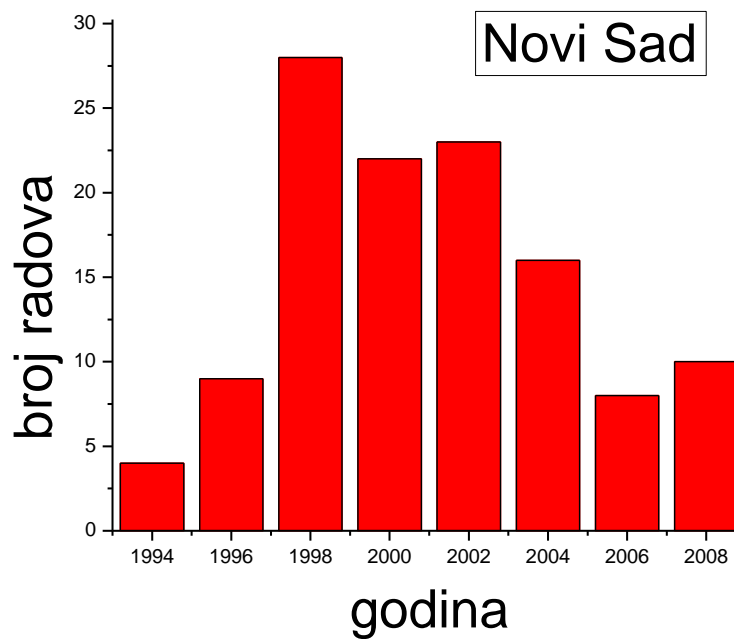
1.Институт за нуклеарне науке ВИНЧА, Београд (393)	8.Технолошко-металуршки факултет, Београд (91)
2.Факултет за физичку хемију, Београд (374)	9.Фармацеутски факултет, Београд (65)
3.Универзитет у Нишу (145)	10.Центар за мултидисциплинарне студије, Београд (50)
4.ИХТМ, Београд (138)	11.Институт за технологију нуклеарних и других минералних сировина, Београд (42)
5.Универзитет у Новом Саду (120)	12.Универзитет у Крагујевцу (41)
6.Хемијски факултет, Београд (118)	13.САНУ, Београд (32)
7.Институт за општу и физичку хемију, Београд (104)	

Показује се да се допринос Факултета за физичку хемију усталио на око 43 рада по конференцији, док је у случају ВИНЧЕ након дугогодишњег раста број радова почео да опада. Можда овај закључак у односу на ВИНЧУ и није коначан јер је у 2008 години извршен број радова, који је могао бити присутан на 9. Конференцији ушао у корпус радова пратеће манифестације Конференције о храни (*Specufuc Memhods for Food Safety and Qyalumu*).

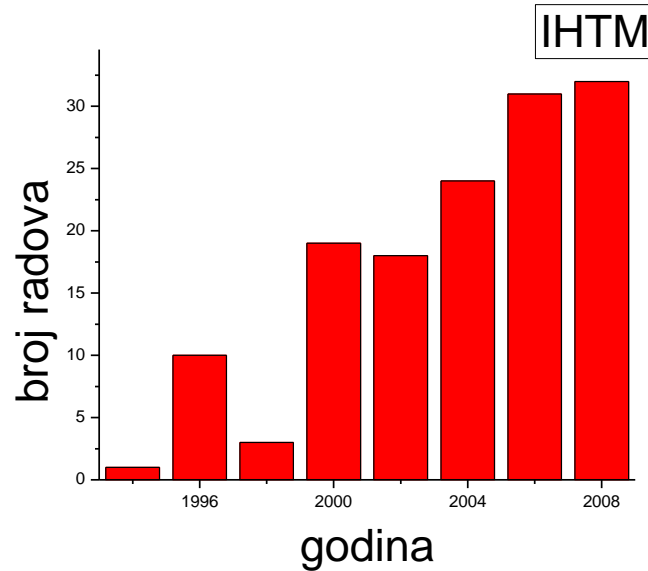
Број радова по годинама Института ВИНЧА.

У случају Универзитета у Новом Саду је запажен дугогодишњи негативан тренд промене броја радова.

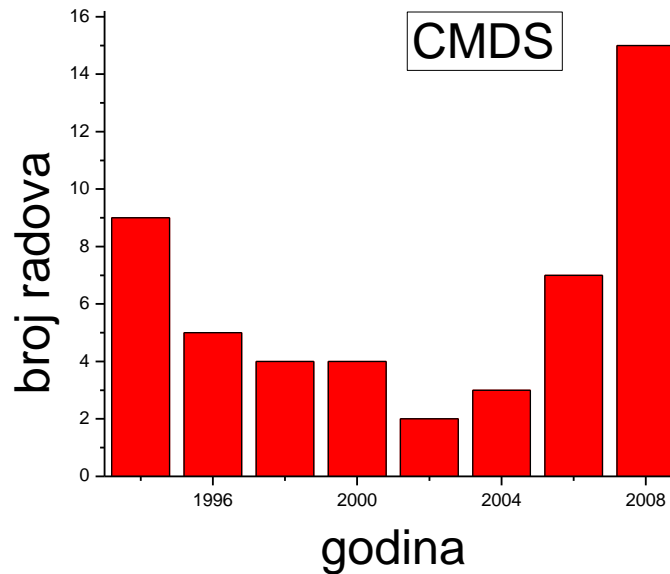
Број радова по годинама Универзитета у Новом Саду.

Са друге стране, охрабрују подаци који се односе на ИХТМ и који указују на непрекидан раст броја радова.

Број радова по годинама ИХТМ-а из Београда.

Као пример специфичних промена броја радова може да послужи Центар за мултидисциплинарне студије; након дугогодишње стагнације броја радова је почео да се увећава.

Број радова о ЦМДС- а из Београда.

Не улазећи у дубљу анализу, ми можемо, у првој апроксимацији, да закључујемо о развојима физичке хемије у појединим организацијама и, са друге стране, ко су стожери развоја.

Прегледом присутних области запажа се присуство свих области физичке хемије од којих су биофизика, науке о материјалима и заштите животне средине у експанзији. Приметно је мања заступљеност термодинамике и драстично едукације. Но бележимо и појаву нових као што су нелинеарна динамика и везане за храну, које су биле заступљене не само на редовним конференцијама већ и на три специјализоване конференције, од којих две међународне. Већ ове године се очекује увођење нове области форензичке физичке хемије, односно физичке хемије у криминалистици.

Овом приликом споменимо и неке (пленарне) предаваче на нашим конференцијама:

на првој конференцији 1992. године

- ✓ академик Александар Деспих, САНУ
- ✓ академик Слободан Рибникар, САНУ
- ✓ академик Милан Курепа, САНУ

на другој 1994

- ✓ академик Момчило Ристић, САНУ
- ✓ професор Слободан Ратковић, Институт за примену нуклеарне енергије Земун
- ✓ академик Иван Гутман, САНУ
- ✓ професор Павле Премовић, Природноматематички факултет, Универзитет у Нишу

на трећој 1996

- ✓ академик Endre Körös, Eötvös Универзитет у Будимпешти
- ✓ др Anne Spasojevic-de Bire, Лабораторија за физичку хемију, молекуле и минерале, CNRS, Париз, Француска
- ✓ професор Dmitar Mehandžijev, Бугарска академија наука, Софија, Бугарска
- ✓ професор Иван Драганић,
- ✓ професор Миленко Плавшић

на четвртој 1998

- ✓ професор Preben Graae Sorensen, Одсек за хемију Универзитета у Копенхагену, Данска
- ✓ професор Yves Quere, Француска академија наука, Париз, Француска
- ✓ професор Hiroshi Kudo, Одсек за физичку хемију, Tohoku Универзитет, Токио, Јапан
- ✓ професор Ulrich Ott, Макс-Планков институт за хемију, Мајнс, Немачка
- ✓ професор V. Rossikin, Одсек за физику Украјинског државног техничког универзитета, Днепропетровск, Украјина
- ✓ професор С. Масура, Одсек за биохемију и молекуларну биологију последипломске школе Мејо клинике, Рочестер, САД

на петој 2000. године

- ✓ професор Александар Н. Чумаков, Институт за атомску и молекулску физику, Национална академија наука Белорусије, Белорусија
- ✓ професор Finn Hupne, Одсек за хемију Универзитета у Копенхагену, Данска
- ✓ др Небојша Ђорђевић, Novartis Pharma AG, Базел, Швајцарска
- ✓ професор Roger M. Leblanc, Центар за супрамолекулске науке, Универзитет у Мајамију, Флорида, САД
- ✓ професор Владимир Петришевски, Институт за хемију ПМФ-а, Универзитет „Св. Кирил и методиј“, Скопје, Македонија:

на шестој 2002. године

- ✓ професор Николај Островски, Борјесков институт за катализу Сибирског огранка Руске академије наука, Омск, Русија
- ✓ Професор Bhanu Jena, Одсек за физиологију и фармакологију, Вејн универзитет Детроит, САД
- ✓ професор Бојан Шоптрајанов, Универзитет „Св. Кирил и Методије“ Скопје, Македонија
- ✓ професор Gabor Jancso, Институт за атомску енергију КФКИ, Будимпешта Мађарска
- ✓ професор Nicos A. Katsanos, Одсек за физичку хемију, Универзитет у Патрасу, Патрас, Грчка

на седмој 2004. године

- ✓ професор Roger Leblanc, Одсек за хемију Универзитета у Мајамију, Флорида, САД
- ✓ професор L. A. Petrov, Институт за катализу Бугарске академије наука, Софија, Бугарска
- ✓ професор Michael B. Hall, Одсек за хемију, Тексас Универзитет, Тексас
- ✓ професор Слободан Маџура, Одсек за биохемију и молекуларну биологију Последипломске школе Мејо клинике, Рочестер, САД
- ✓ професор Allen A. Jensen, Одсек за технологију, Соброрг, Данска
(Пратећи научни скуп: *Selforganization in nonequilibrium systems*)
- ✓ професор P. M. Allen, Кранфилд Универзитет, Бедфорд, Енглеска
- ✓ професор V. Gaspar, Универзитет у Дебрецину, Мађарска
- ✓ професор Z. Noszticziys, Будимпештански универзитет технологије и економије, Будимпешта, Мађарска
- ✓ професор С. И. Кучанов, Руска академија наука, Москва, Русија
- ✓ професор V. I. Elokhin, Борјесков институт за катализу, Сибирског одељења Руске академије наука, Новосибирск, Русија
- ✓ Др М. К. Колева, Институт за катализу Бугарске академије наука, Софија, Бугарска

на осмој 2006. године

- ✓ професор Masamori Endo, Токијски Универзитет, Токио, Јапан
- ✓ професор Roger M. Leblanc, Одсек за хемију Универзитета у Мајамију, Флорида, САД
- ✓ професор Andrzej L. Kawczynski, Пољска академија наука, Варшава, Пољска
- ✓ професор Lydmila Morozova-Roche, Umeå Univerzitet, Шведска
- ✓ професор Gylieta Smylevich, Универзитет у Фиренци, Фиренца, Италија

- ✓ професор Andrzej G. Chmielewski, Универзитет технологије, Варшава

на деветој 2008. године

- ✓ професор Richard G. Compton, Универзитет у Оксфорду, Енглеска
- ✓ професор Слободан Мацура, Одсек за биохемију и молекуларну биологију Последипломске школе Мејо клинике, Рочестер, САД
- ✓ професор Jana Hajsova, Институт хемијске технологије, Праг, Р.Чешка
- ✓ професор С. И. Кучанов, Московски државни универзитет, Москва, Русија
- ✓ професор Bernard Cretin, Универзитет Franche-Comté, CNRS, Француска
- ✓ академик Зоран Поповић, Ms Master Univerzitet, Хамилтон, Канада

Али имали смо ми много тога још. Присетимо се активности под називом Научна трибина (1990-1991):

- ✓ „Физичка хемија Материјала“, координатор М. Шушић
- ✓ "Физичка хемија у заштити животне средине", координатор Д. Веселиновић
- ✓ "Може ли теоријска физичка хемија да објасни/предвиди резултате модерних експеримената?", координатор М. Перић
- ✓ "Спектроскопија у физичкохемијским истраживањима", координатор А. Антић-Јовановић
- ✓ „Физичкохемијски проблеми у енергетици“, координатор К. Змбов

На нивоу Друштва и Секција (Наставна секција, Секција Нилениарни и комплексни системи, Спектроскопска секција, Секција Материјали, Секција Катализа, Секција Физичка хемија полимера, Секција Електрохемије) одржано је око 70 предавања од којих скоро половина предавача из иностранства. Први предавач још 1989. године био је академик Кереш из Мађарске који је посебно у доба највеће сатанизације нашег друштва од земаља Запада, а које су нас арогантно, брутално и осино напали и бомбардовали 1999. године, пружио руку и својим присуством и материјалном помоћи учинио толико да га се увек уз неизмерно поштовање сећамо, исто као и професора Шмица из Белгије и Пребена из Холандије, Anne Spasojević-de Виге из Француске. Они су ти који су били са нама у најтежим тренутцима, ткали и развијали наше биће и својим примером помогли да нам се и друге поштоване и драге колеге широм света придруже. Ми смо се овде већ срели са именима неких од њих.

Пред крај да споменемо и оне које су нас финансијски и на друге начине помагали и тиме значајно допринели остваривању наших планова: Факултет за физичку хемију, Институт ВИНЧА, ИХТМ, Универзитет у Београду, Институт безбедности, ресорна и друга министарства Републике Србије и Бивше Југославије, САНУ, Институт за општу и физичку хемију, Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons (Хар), Hemofarm group (Вршац), МОЛ (Београд), Градски завод за заштиту здравља (Београд), Donaу Lab (Zyrich), NovoLab (Београд), Институт за кукуруз ЗЕМУН ПОЉЕ, Енолошка станица (Вршац), Издавачка и штампарска компанија МРЉЕШ (Београд), Радио и телевизија Србије, Термоинжењеринг (Београд), YUMKO (Врање), Analysis ДОО (Београд), WARTA Microbattery GmbH и други.

Има се тога још што шта рећи, али за сада толико. Овом, али и сваком приликом треба се још питати: имали будућности за физичку хемију у овој земљи на брдовитом Балкану?

Има, али уз услов: и надаље морамо бити сви заједно, раме уз раме...

Ненадовићи, отац и син, на затварању 4. међународне конференције „Physical Chemistry 98“ у Задужбина И. М. Коларца

има за кога

Мојовић Млађи има шта да каже професору Бачићу на Постер секцији 4. међународне конференције „Physical Chemistry 98“ у Задужбини И. М. Коларца